

16. března roku 2020 jsme na dveře farní kanceláře pověsili ceduli: „Vážení farníci, po dobu zvýšeného rizika nákazy koronavirem, je farní kancelář pro veřejnost uzavřena“. Tehdy jsme mysleli, že to bude jen na pár týdnů, maximálně na jeden dva měsíce. Bohužel, trvá to už déle než rok. Pořád se pohybujeme ve světě omezení, příkazů a nařízení. Někdy dopad covidu-19 pocítíme i velmi bolestně, když onemocní a občas i umírají naši nejbližší. Je to divná doba, smutná.

Ve společenství církve se právě teď připravujeme na Velikonoce. Pokračujeme dobou postní, rozjímáme, co všechno pro nás i za nás vytrpěl Boží Syn – Ježíš Kristus. Když umřel na kříži, jeho učedníci upadli do zármutku a beznaděje. Neviděli východisko a ani smysl toho, co mají dělat dál. Zdálo se jim, že přišli o všechno.

Třetího dne po smrti Ježíš vstal z mrtvých a svým slavným vzkříšením navždy všechno proměnil. Od toho velikonočního rána jsou utrpení a bolest už navždy spojeny s nadějí vzkříšení.

S nadějí, která napovídá, že poslední slovo vždy patří Bohu a že jde o slovo záchrany.

S nadějí, která připomíná, že v Bohu je vždy konečné vítězství a sláva.

S nadějí, která ujišťuje, že vzkříšený Pán vstupuje do našeho strachu a ne-

jistoty se slovy: „Pokoj Vám. Nebojte se!“

Liturgie velikonoční vigílie začíná v noci obřadem požehnání ohně, kdy je celý kostel ponořený do tmy. Kněz uvede shromáždění lidu slovy: „Začíná

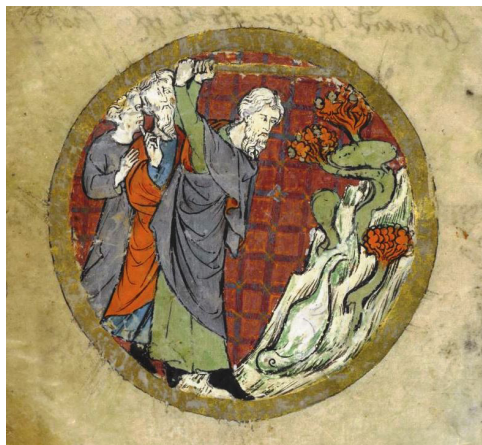

veliká noc vzkříšení. Připojme se i my s vírou, že náš Pán Ježíš Kristus přemohl také naši smrt, že skrze něho také my žijeme v Bohu, že jeho vzkříšení je naše vzkříšení.“ Zapálíme velikonoční svíci se slovy „Světlo Kristovo“. Tma už není tmou. Je prozářena jednou jedinou svící, která symbolizuje naši křehkou naději a pevnou víru v Kristovo vítězství.

Možná ještě nějaký čas budeme tápat ve tmě a smutku, ale den radostného vzkříšení v Bohu se jistě blíží. Přeji všem velikonoční svátky: radostné, požehnané a plné naděje.

P. Marek Donnerstag

Klíčovou událostí židovských Velikonoc je vysvobození z Egypta. Jde o tak zásadní věc, že její otisk najdeme na mnohých místech v Písmu a také v domácí liturgii. Když se židovští věřící modlí Šema Jisrael, jednu z nejdůležitějších modliteb a vlastně i vyznání víry judaismu, tak si každý den připomínají onu událost, kdy byli vyvedeni z otroctví ke svobodě,

kdy objevili, že Hospodin je skutečně jejich Bůh. Jedním z dramatických okamžiků tohoto vysvobození byl i přechod Rudým mořem. A při této příležitosti mne zaujala Mojžíšova píseň, která zaznívá hned poté, co Izraelité zakusili svoji záchranu.

Biblický text říká: „*Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu...*“ A už zde máme schováno několik zajímavostí. Doslova nám svatopisec totiž oznamuje, že Mojžíš tuto píseň teprve v budoucnu zazpívá. Židovští komentátoři to chápou tak, že Mojžíš je svědkem zázraku přechodu Rudým mořem a v tu chvíli má nápad, že zazpívá píseň. Ale zároveň je tento budoucí čas chápán jako na-

rážka na to, co se jednou stane: Mojžíš a synové Izraele před Pánem ještě jednou, totiž po vzkříšení, zazpívají tuto píseň. Tahle překvapivá rabínská intuice se nám krásně propojuje s knihou Zjevení, kde zaznívá píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkova.

A může být pozoruhodné, že na mořském břehu zpívá Mojžíš se syny Izraele. Obyčejně to totiž bývaly ženy, kdo písní vítaly muže-hrdiny, kteří se vraceli z vítězného boje. Tady se však stala neuvěřitelná událost, která ruší všechny zavedené konvence, a Mojžíš s partou chlapů se dávají do společného zpěvu. Proč? Protože oslavovanými hrdiny nejsou oni, ale tím opěvovaným vítězem je Hospodin.

Ovšem ani ženy nejsou z této slavnosti vyloučeny. Naopak. O něco dál čtete: „*Prorokyně Mirjam, Árónova sestra, vzala do ruky bubínky; za ní vyšly všechny ženy s bubínky v tanečním rejji a ona jim předzpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť slavně prokázal svou vznešenost, koně i jezdce smetl do moře!“*“

Možná právě tady máme schované samotné jádro Mojžíšovy písně, také se nám tu prozrazuje, jak asi píseň byla zpívána: byl zde mužský a ženský sbor, který opakuje to, co zpívají předzpěváci Mojžíš a Mirjam. Zároveň je při této příležitosti neuvěřitelně silně Mirjam zvýrazněna jako prorokyně. Nejde zrovna o běžný titul, který jí je propůjčen.

Jak je v této Mojžíšově a Mirjamíně písni představen Bůh? Hospodin je „*velmi vznešený*“, doslova se „*slavně vyvýšil*“. Můžeme text číst jako naráž-

ku na aroganci faraóna a Egyptanů, kteří se chtěli vyvyšovat, ale v tuto chvíli, kdy je egyptská jízda s válečnými vozy smetena do moře, už zůstává vyvýšený pouze Hospodin.

Dál se o Hospodinu dozvídáme, že je naší silou, naší písní a naší spásou. A přichází velmi osobní vyznání: „On je můj Bůh“, zcela jistě je i Bohem všech, kdo se počítají do společenství Izraele. V kontextu událostí asi moc nepřekvapí, že Hospodin je „hrdina ve válce“, prostě bojovník, Pán vojenských zástupů, který zatočí se svými protivníky a ochrání svůj národ. Žádný jiný bůh se mu nevyrovná a není mu podobný, nemůže se mu rovnat ve svatosti, v činech, které vzbuzují chválu, ani v divech.

A potom se píseň přehoupne do jiné polohy a mluví o putování pouští a o přivedení do zaslíbené země: „Ve svém milosrdenství jsi vedl lid, který jsi vykoupil, nesl jsi ho svou silou do svého svatého příbytku.“ Pro slovo „milosrdenství“ je zde použit výraz „chesed“: krásně se tak vyjadřuje Boží připravenost pomoci člověku. Vnímáme zde velkorysost, laskavost a Boží dobrotu. Ale hned vzápětí se před námi hlouběji odkrývá Boží nitro, když se o Hospodinu mluví jako o vykupiteli. Tady je Bůh představen jako blízký příbuzný svého národa, který jedná, aby sobě blízký lid vytrhl z nouze a zachránil ho. A zároveň Hospodin tento svůj lid nese, podobně jako pastýř vede své stádo. Takto jej má dovést „do svatého příbytku“. Pokud se tímto

příbytkem myslí jeruzalémský chrám, jenž je zmíněný i později, tak se nám biblický text právě „prokecl“, že Mojžíšova píseň byla dotvořena v době královské a byla zpívána v Chrámu.

V závěru biblického úryvku se ukazuje, že si Bůh „získal“, doslova „koupil“ svůj národ. Izrael tady vystupuje jako ten, kdo je v Božích očích drahý a vzácný, kdo byl koupený za vysokou cenu. A Hospodin dává tomuto svému lidu prostor k přebývání a vystaví pro něj svatyni. Píseň pak vrcholí pohledem na Boha jako na krále...

Zmíněné Boží charakteristiky a obrazy, kterými je Hospodin popisován, onu barevnost „Božích poloh“, si připomeneme o velikonoční vigílii. Nejdříve trochu skrytě, totiž „za“ prostým vyjádřením velikonočního Exultet: „To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti, kdysi vyvedl z Egypta; Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou.“ Ale po chvíli nám Mojžíšova a Mirjamina píseň zazní naplno.

Jsme pozváni za slovy písně zahlížet Ježíše, velikonočního vítěze nad smrtí, našeho milosrdného Zachránce a Vykupitele, tedy našeho blízkého příbuzného, jenž nám odkryl své nitro a dal za nás svůj život, abychom s ním mohli „projít mořem“ a žít s ním navěky... Přejí nám všem toto krásné

nahlížení a též odzrcadlování v našem životě.

br. Petr

O pakovaně jsme se přesvědčili, že plánovat něco v době covidové může být poměrně bláznivá disciplína. Těšili jsme se, že se klášter na 24 hodin zaplní dětmi z náboženství, kte-

ré by pátek a sobotu strávily s jedním dobře utajeným průvodcem..., ale klášterní chodby byly prázdné a tiché. Velmi nadějně to vypadalo s divadelním představením. Kdo by se netěšil na pohádkové pásmo O perníkové chaloupce, když měla nakonec přiběhnout i Červená karkulka? Podle vládních nařízení by se k nám herečka Lenka Sasínová a zároveň členka Divadla Brod ale ani nedostala. A tak budeme hledat nějaký šikovnější termín.

Br. Petr se na chvíli „zdejchl“ do Šternberka. A když přivázel sebe a paškál od sester klarisek-kapucínek, tak to byl přesně ten čas, kdy bylo vyhlášeno uzavření okresů. Ces-

tou na Šumavu jich přejížděl hned sedmnáct. Kupodivu ho policie nezastavila ani jednou, asi bylo na první pohled zřejmé, že se vrací do svého trvalého bydliště. Do sušického kláštera se ovšem vypravil z Brna náš spolubratr Pacifik, s nímž jsme zde měli pracovní jednání, které se týkalo blížící se provinční kapituly. S předloženými doklady byli všichni policisté náramně spokojeni.

Tušíme, že při každém mluvení o provinční kapitule a o možném stěhování bratří se smutkem zvedá i Otava. Ale v tuto chvíli jen odhadujeme, že na konci dubna proběhne volba nového provinčního vedení, které pak bude skládat jednotlivé komunity. Jak to všechno dopadne, momentálně nevíme, ale určitě dopředu moc neplačte, přece jenom máme klášter hned u řeky.

Možná by stálo za to upozornit na jednu věc, která se týká milostného obrazu Panny Marie. Obraz věnovali kapucínům manželé Jindřich Michael Hyzrle z Chodů a jeho žena Eleonora Alžběta, rozená hraběnka z Dohna, v roce 1649. A také Sušičtí velmi dobře vědí, že zázrak byl spojený s narozením jejich syna Františka Michaela. Samotná událost se stala 1. dubna 1649 a na ten den tenkrát připadl Zelený čtvrtek. Letos se nám podobná „konstelace“ data a liturgického slavení opakuje. To si úplně říká o dopolední otevření kostela k modlitbě...

bratří kapucíni

Místo	Květná neděle	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Vigilie vzkříšení	Slavnost zmrtevých-vstání Páně	Velikonoční pondělí
Sušice děkanský kostel	7.30 9.00 17.00	18.00	9.00 <i>kc</i> 15.00 <i>um</i>	*9.00–12.00 14.00–18.00 20.00	7.30 9.00 17.00	9.00 17.00
Sušice klášterní kostel	18.00	9.00–12.00 (osobní modlitba)			18.00	18.00
Kašperské Hory	9.30 (kostel sv. Markéty)	18.00 (poté adorace)	7.00 <i>ch</i> 14.00 <i>kc</i> (sraz u kostela sv. Markéty) 18.00 <i>um</i>	7.00 <i>ch</i> *8.00–16.00 19.30	9.30	9.30
Hartmanice	11.30	16.00	15.00 <i>um</i>		11.30	
Petrovice	10.30	16.00	15.00	20.00	10.30	10.30
Svojšíce	12.00				12.00	12.00
Budětice	9.30	16.00	16.00		9.30	
Kolinec	11.00	16.00	16.00	20.00	11.00	11.00
Albrechtice						
Dlouhá Ves						
Rabí			9.00 <i>kc</i>			

* .. možnost soukromé modlitby u Božího hrobu, **bs** .. bohoslužba slova
kc .. křížová cesta, **um** .. Památka umučení Páně, **ch** .. chvály

Krásné a Bohem požehnané Velikonoce, radost ze Vzkříšení Krista Pána, hodně spokojenosti, pevné zdraví, Boží požehnání a spoustu milostí od dobrého Pána, ať se nikdy nenecháte odlákat od Boha tímto světem, ale s radostí Bohu sloužíte a chválíte Boha za každý den a za každou maličkost ve Vašem životě, neboť vše je Božím darem, Vám všem i Vaším rodinám ze srdce přeji a moc na Vás všechny stále myslí a modlí se za Vás

Vaši kněží a pracovníci ze sušické fary

Chvála a dík za Vzkříšení Krista Pána

Jiří Kopelent

Dějiny nás přeče dávno učí,
to, co čeká vzpurný lid,
když se z dějin nepoučí,
musí prožít zlo, nekříd
i trápení a bolesti zas a znovu.

Chvála a dík Vzkříšení Kristovu!
A člověk dál svůj výtvar chválí,
zemským věcem chce otročit,
od Boha se tak snadno vzdálí,
pak musí Pán Bůh zakřočit.
Jsme oddáni na milost Pánovu.
Chvála a dík Vzkříšení Kristovu!

Tak jak s láskou budí dítě máma,
polehoučku a pak čím dál víc,
tak Bůh teď třese jemně s náma,
přidává a my na to pořád nic.
Bude i pro nás spása jistá?
Dík za Vzkříšení Pána Krista!

Roušky, očkování a jiné léky
pro nás spásou mají být,
naštvaní jsme, celí vzteky,
jen ne a ne se probudit.
Co víc se na nás ještě chystá?
Dík za Vzkříšení Pána Krista!

Bohu chválu nechcem vzdát,
místo Boha svého Krále
na první jiné modly chceme dát
a svou pohodlnou cestou křáčet dále.
Úzká ale vede k nebi brána.
Dík za Vzkříšení Krista Pána!

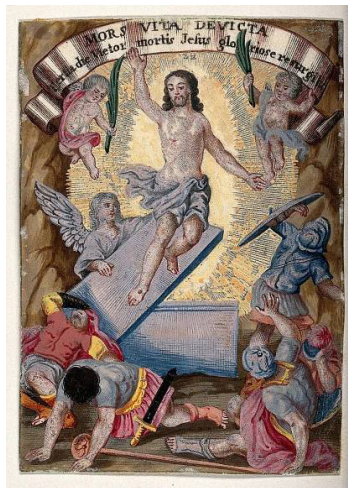
Kolik vody v řece ještě uteče,
jak hrozná nás musí potkat muka,
než pochopíš nešťastný člověče,
že spásu nám dá jen Boží ruka?
V Božím království je spousta místa.
Dík za Vzkříšení Pána Krista!

S důvěrou na nebe skrze mříže
pohlédneme jak vězni, otroci,
spása je ve vítězství kříže,
všechno je jen v Boží moci.
Jen zachovejme srdce čistá.
Dík za Vzkříšení Pána Krista!

I když zlo a viry kolem
ze všech stran na nás útočí,
život náš je jedním bolem,
ať naše srdce a oči nebřečí.
Útěcha je nám přeci dána
skrz Vzkříšení Krista Pána.

Radost ať v našem srdci vládne,
odstraňme, co Bohu v něm překáží,
Boží láska a světlo v noci ve dne
ať se v něm k druhým lidem odráží.
Co Máří našla u hrobu časně zrána?
Radost ze Vzkříšení Krista Pána!

Nejen radost ve Vašich srdcích,
ale ať hlavně Bůh žehná Vám,
celý rok nejen o Velikonocích,
přeji celým Vaším rodinám.
Největší dar byl již nám dán.
Ať žije vzkříšen Kristus Pán!

„Kdo tě v životě formoval?“

Snad se nebudeš, bratře Vojto, zlobit, když odpovím na otázku za tebe.

Asi bys odpověděl: „Jednoznačně rodiče a také okruh mých starších, ale i dalších přátel.“

Vojta vyrůstal v katolické rodině a děkuje za tento dar. V kostele sv. Václava v Sušici, ale i na jiných místech, často ministroval. A tak v polovině 70. let poznal osobně mnoho

s Msgr. Reinsbergem / Amundsenem

zdejších kněží. Získával tak průběžně mnoho znalostí jak v liturgii, tak i v katechismu.

Do jeho mládí je zahrnuto i skautské hnutí, kam se registroval po Sametové revoluci. Později se stal junáckým vůdcem homogenního oddílu střediska Vydří stopa v Sušici. V této době absolvoval několik junáckých táborů. Vzpomínám rád na jeho tábor pod názvem „Za tajemstvím starého mlýna“ v Lešišově v roce 1992, kde jsem mu pomáhal a s mou manželkou jsme junákům vařili. Dodnes jeho tábor byl pro mne zážitkem nejen po stránce vedení tábora, ale i programu. Vojta se postupně vypracoval svým osobitým charismatem i do jiné životní pozice, do role učitele-katechety. Společně se svou manželkou Šárkou se stali nepostradatelní pro náboženskou výchovu ve farnosti.

Letos je tomu už 30 let, kdy působil jako katecheta ve farnosti. Přejme mu i celé jeho rodině mnoho štěstí a zdraví!

Vláďa Černý (Svojsíkův oddíl)

• • •

Vojtovi patří díky za nenásilné, chytlavé a velmi zábavné pojetí výuky náboženství. Vymyslel pro nás celoroční hry, při kterých jsme mohli dokázat, co jsme se při jeho hodinách naučili. Na konci roku na nás za získané body čekala krásná odměna. Všechny byly pěkné, mně se ale nejvíce líbila ta moje. Vyhrála jsem 1. místo a to bylo 12 kopečků zmrzliny. Bylo jasné, že to sama nesním, a tak jsme se všichni o to podělili.

Také nemůžeme zapomenout na výlety do Prahy. Jednou jsme se vydali po stopách sv. Václava. Vojta spolu se Šárkou vymysleli tajuplnou hru a tak nás toto pátrání nesmírně bavilo. Cestovali jsme tam vlakem a už jen samotná cesta byla pro nás dobrodružstvím. Přeplněný rychlík nám mnohdy umožnil možnost stát skoro celou cestu v uličce a na každé zastávce zvedat batožinu, aby mohli ostatní cestující vystoupit.

To nám však neubralo na radosti, spíše naopak, moc se nám to líbilo. Alespoň jsme mohli koukat z otevřených okének, mávat a volat na lidi kolem a dělat jiné blbiny. V Praze nás už značně bolely nohy, ale eskalátory a metro nám to vykompenzovaly skoro tak dobře, jako otevřená náruč patera Balíka, který na nás už čekal v křesťanském středisku Nazaret v Kunraticích.

Také nezapomene na krásné chvíle spojené s farností Žatec a milé setkání s páterem Sallerem.

A ještě něco z mladšího období. Při online výuce náš Dan měl u sebe

naši kočku, která je strašně umňoukáná, říkáme jí Žaneta. Ta celou hodinu seděla Danovi na klíně a naslouchala Vojtovu výkladu a výjimečně ani necekla. Takže Vojta evangelizuje nejen děti, ale i zvířata. A ještě navíc při rozdávání odměn dostala od Vojty Žanetka kapsičku Whiskas, jako vzorná účastnice online výuky. Vojta je opravdu vtípny.

Málokdo má takové štěstí na katechetu jako jsme měli my. A proto díky.

Mirka Šatrová (Půtová)

Vendula Šebestová (Naušová)

• • •

Náboženství jsem se účastnila od 1. třídy po celou dobu ZŠ. Chodila jsem tam moc ráda. Byla nás velká parta a povětšinou jsem se s dalšími dětmi potkávala i v kostele, při ministrování, na spolču a na dalších církevních akcích.

Vojta byl skvělý katecheta. Moc mě bavily všechny soutěže, které měl do detailu vymyšlené. Vzpomínám na kartičky ABCD, na poutavé vyprávění příběhů i na soutěže mezi školami a na výlety, kdy jsme vyrazili jako velká parta třeba do Prahy.

Předával nám poznatky naprosto přirozeně, zábavně a velice přitažlivě a spojoval nás dohromady.

Vojta byl jedním z kamenů, o které se do teď opírám, a jsem mu za mnohé vděčná.

Díky Vojto!

Zdiška Nováková (Švehlová)

• • •

Příběhů s Vojtou, naším katechetou a učitelem náboženství, bylo opravdu hodně. A tak vybrat jeden jediný není úkol úplně jednoduchý. Ale i tak se mi jeden vrací. Není úplně veselý, ale o to intenzivnější. Píše se rok 1999 a my jsme jeli s Vojtou na Ktiš. Dnes děti vozí na Ktiš rodiče auty, ale my tehdy cestovali vlakem. Když jsme dorazili do Chrobol a rozhlédli se kudy dál, pojal jsem malinko

obavu. Na otázku: „Kudy dál“, Vojta odpověděl: „Neboj se, mám mapu.“ A jak už zajisté tušíte, cestu na Ktiš, která byla dlouhá 7km jsme si malým blouděním prodloužili. Mně se tehdy zdálo, že jsme ušli skoro 50 kilometrů. Ale i přesto rád vzpomínám a i když je to už 22 let, pořád slyším: „Neboj se, mám mapu.“

Martin Pikeš

Na základní škole jsem chodila na náboženství a učil mě kdo jiný než Vojta. Dodnes si pamatuji na příběh o Zacheovi. Vojta v zápalu výkladu chtěl zdůraznit, že Zacheus byl malé postavy a aby viděl Ježíše, vylezl na strom. A tak se stalo, že mě Vojta posadil na skříň a vyprávěl dál. Zákon schválnosti funguje, a tak se stalo, že na kontrolu přišla paní ředitelka.

A jak se divila, že žáci při Vojtových hodinách sedí na skříni? Hodně se divila, ale nechala si vysvětlit, že do příběhu o Zacheovi to vlastně patří. A nakonec Vojtu ještě pochválila, že vysvětluje látku podrobně a hlavně názorně. „Jen příště nedávejte žáky na skříň“, podotkla. Myslím, že si to, Vojto, taky pamatuješ. Díky za vše.

Jaroslava Neubergerová (Kůsová)

• • •

Jednou vzal Vojta, nás skauty, na výlet do Prahy. Byli jsme ubytováni u Šárčiniých rodičů. Kromě výletů, které jsme podnikali, si dodnes pamatuji na večeri, kdy jsme měli „smažák“. Smažený sýr byla v porevoluční době luxusní večeře. A my byli mezi skauty nejstarší, tedy mazáci. A jako mazáci, jsme ve frontě na jídlo všechny předběhli. Poté, co jsme dostali jídlo

do ešusu, Vojta zahlásil: „Nikdo zatím nebude jíst, počkáme a společně se pomodlíme.“ Stalo se tedy, že po čekání na posledního v řadě nám smažák vychladl a malinko ztvrdnul. A tak nám Vojta ukázal, že ti první budou poslední a poslední prvními, aniž by nás káral. Vojto, díky za Tvoji trpělivost.

Pavel Kůs

• • •

Vzpomínám na hodiny náboženství a výlety s Vojtou moc ráda. Vždy bylo vše precizně připravené. Se mnou měl moře trpělivosti, když jsem mu neustále skákala do řeči.

Přátelství, která na akcích z náboženství vznikla, mi vydržela dodnes. Díky za vše.

Lucka Švehlová (Šmídová)

s dětmi v Kolinci

katecheze pro školáky u jeslíček

- Pá 2. 4.** **Žehnání nového kříže** v 11.00 h na skále u rozhledny, ve výšce 900 m n. m., v blízkosti vrcholu Sedla.
- Pá 2. 4.** **Žehnání obnoveného kříže;** na Velký pátek bude během modlitby křížové cesty požehnán obnovený kříž na Šibeničním vrchu nad Kašperskými Horami. Křížová cesta začíná u kostela sv. Markéty na náměstí ve 14.00 h; přibližně v 15.00 h bude zakončena požehnáním kříže.
- So 17. 4.** **Poutní mše sv. na Hůrce;** v sobotu 17. 4. 2021 bude ve 14.00 h poutní mše svatá na Hůrce, na místě zbořeného kostela sv. Vincence Ferrerského.

Děkujeme za podporu Tříkrálové sbírky 2021.

Príspevek do sbírky od dárců Římskokatolické farnosti je 23.579 Kč.

Velice si vážíme Vaší spoluúčasti a podpory.

Společně tak pomáháme rozvíjet služby pro seniory v našem regionu.

**OBLASTNÍ
CHARITA SUŠICE**

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: familist@farnostsusice.cz

Farní list č. 2 / 2021 (189), vyšel dne 26. 3. 2021.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 21. 5. 2021.